ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ Φ.Δ.Ε.

Ὑποστήριξις τῶν προσπαθειῶν παγιώσεως τῆς εἰρήνης. Ἐξασφάλισις πλήρους ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας. Ἐθνικαὶ διεκδικήσεις. Κατοχύρωσις τῆς Δημοκρατίας. Ἐκκαθάρισις τοῦ παρελθόντος. Νομιμοποίησις τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἐκλογαὶ μὲ σύστημα ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς. Κατάργησις τῶν πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων.

ΜΕΤΡΑ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΕΣΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κῆς τῆς ΦΔΕ. Κάθε ἰδέα καὶ κάθε κίνησις ποὺ δὲν ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθερίαν ἀποκρούεται ἀπὸ τὴν ΦΔΕ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Εἰρήνη καὶ ἡ Ἐλευθερία ἀποτελοῦν οὐτοπίας ἐὰν δὲν συνοδεύωνται μὲ ἐπαρκεῖς ἐγγυήσεις ἀσφαλείας. Εἰρήνη, Ἐλευθερία, Ἀνεξαρτησία καὶ Ἀσφάλεια εἶναι ἔννοιαι ποὺ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμβαδίζουν. Εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει ἡ πολιτικὴ τῆς ΦΔΕ.

Ἔναντι τῆς διαρκῶς ἐξελισσομένης διεθνοῦς καταστάσεως ἡ ΦΔΕ θὰ ρυθμίζῃ ἑκάστοτε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς χωρὶς ρωμαντισμὸν καὶ χωρὶς προκαταλήψεις Κάθε νέα κατάστασις ποὺ θὰ προκύψῃ τυχὸν ἀπὸ τὰς συντελουμένας διεθνεῖς ζυμώσεις θὰ κριθῇ κατὰ τὸ πραγματικὸν περιεχόμενόν της ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰδικὴν θέσιν τῆς χώρας μας.

Ἡ Ἑλλὰς μέσα εἰς τὴν διεθνῆ Κοινωνίαν

Ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἀποστολὴν τοῦ ὁποίου πιστεύει. Ὡς μέλος τοῦ ΟΗΕ ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται εἰς πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἰσοτιμίαν μὲ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ. Θεμελιώδης κανὼν τοῦ δημοκρατικοῦ αὐτοῦ θεσμοῦ εἶναι ἡ ἀμερόληπτος ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν του ἀπέναντι ὅλων τῶν λαῶν. Εἶναι συνεπῶς ἀπαράδεκτον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποστέλῃ τὰ τέκνα της εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ὑπείκουσα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ΟΗΕ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος νὰ καταψηφίζεται ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ μέλη τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅταν ζητεῖ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως διὰ γνήσιον μέλος τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ὅπως εἶναι ὁ Κυπριακὸς λαός. Ἡ ΦΔΕ θὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς καταφώρου αὐτῆς ἀδικίας, ὅπως θὰ ἀγωνισθῇ καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὰ δικαιώματά του τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ λαοῦ, ποὺ διατελεῖ ὑπὸ ἀδυσώπητον τυραννίαν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει εἰς τὸ ΝΑΤΟ, δυνάμει συμφώνου τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη ὡς ἐπιδιῶκον καθαρῶς ἀμυντικὸν σκοπόν' Ἡ ΦΔΕ, σεβομένη τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος, διακηρύσσει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀνεχθῇ κανενὸς εἴδους μείωσιν τῆς χώρας ἀπὸ κανένα ἰδιαίτατα δὲ ἀπὸ φίλους καὶ συμμάχους. Ἡ παραγνώρισις τῆς εὐθιξίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας φονεύει τὴν φιλίαν καὶ ὑπονομεύει τὴν συνεργασίαν. Ἡ ΦΔΕ θὰ ἀξιώσῃ—καὶ εἶναι βεβαία ὅτι θὰ εὕρῃ εἰς τοῦτο πρόθυμον ἀνταπόκρισιν ἐκ μέρους τῶν φίλων καὶ συμμάχων— ὅπως ἐπανορθωθῇ πᾶν ὅ,τι, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας ποὺ ἐγκαινίασεν ὁ Συναγερμός, ἀπετέλεσεν δυσμενῆ μεταχείρισιν τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὰ διεθνῆ νόμιμα εἴτε ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν μεταχείρισιν ἄλλων χωρῶν. Τοιαῦται περιπτώσεις εἶναι μεταξὺ ἄλλων, ἡ παραχώρησις ἑτεροδικίας μεγαλυτέρας ἀπὸ ἐκείνην ποὺ ὁρίζουν τὸ Διεθνὲς Δίκαιον καὶ αἱ διασυμμαχικαὶ συμβάσεις καὶ ἡ ἄνισος κατανομὴ τῶν στρατιωτικῶν βαρῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἀντλαντικῆς συμμαχίας.

Εἰς τὸν Βαλκανικὸν τομέα πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀμυντικὴ συμμαχία μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ περισσοτέραν συνοχὴν καὶ οὐσιαστικώτερον περιεχόμενον διὰ νὰ εἶναι ἡ συμφωνία αὐτή, ἀνταξία τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ σκοποῦ της.

Μόνον ἐὰν ἐμπνέεται ὑπὸ ἑνιαίας κατευθύνσεως μία συμφωνία αὐτοῦ τοῦ εἴδους δύναται πράγματι νὰ ἀποβῇ ἀποτελεσματικὸν ὄργανον κατοχυρώσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Ἡ Ἑλλὰς μετέχει καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἡ ΦΔΕ πιστεύει εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς περαιτέρω προόδου τῆς ἰδέας τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἑνότητος, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν ὅτι θὰ ἀναζητηθοῦν εὐρωπαϊκαὶ λύσεις τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν ὅλας τὰς ἀνηκούσας εἰς τὴν Ἕνωσιν χώρας καὶ ὅτι θ' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ των πνεῦμα ἀλληλεγγύης εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ κοινοῦ διακηρυχθεισῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ΦΔΕ, ἀποφασισμένη νὰ γίνῃ πιστὸς ἐκφραστὴς τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὴν Εἰρήνην, διακηρύσσει ὅτι κάθε χώρα, καὶ ἐκτὸς τῶν σημερινῶν συμμαχιῶν τῆς Ἑλλάδος εὑρισκομένη ἐπιθυμοῦσα εἰλικρινῶς καὶ χωρὶς ὑστεροβουλίαν νὰ καλλιεργήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα σχέσεις ἁρμονικάς, θὰ εὕρῃ πρόθυμον ἀνταπόκρισιν ἐκ μέρους της.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ἡ ΦΔΕ ἔχει θέσει ὡς πρῶτον ἐκ τῶν σκοπῶν της τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπομένως ἀποδίδει θεμελιώδη σημασίαν εἰς τὰ ζητήματα τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν τῆς Χώρας καὶ συνεπῶς προσβλέπει μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ στοργῆς πρὸς τὰς Ἐνόπλους δυνάμεις.

Θεμελιώδης ἄποψις τῆς ΦΔΕ εἶναι ὅτι δύο εἶναι αἱ βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἑδράζεται ἡ Ἐθνικὴ Ἄμυνα Πρῶτον καλῶς ὀργανωμέναι καὶ ἐφοδιασμέναι Ἔνοπλοι Δυνάμεις ἰσχύος ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας ἑκάστης στιγμῆς. Καὶ δεύτερον· ἐσωτερικὴ σταθερότης τοῦ Ἔθνους. Ὑπερβολικὸν μέγεθος ἐνόπλων δυνάμεων καί, ἐπομένως, ὑπερβολικὸν ὕψος στρατιωτικῶν δαπανῶν καταλήγει εἰς ὑπονόμευσιν τῆς Ἀμύνης τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἐξασφάλισις ἰσορροπίας μεταξὺ στρατιωτικῶν καὶ κοινωνικῶν δαπανῶν θ' ἀποτελέσῃ ὅθεν πρωταρχικὴν φροντίδα τῆς ΦΔΕ. Ὡς ἀναπτύσσεται εἰς τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον, δύναται ἤδη νὰ προέλθουν σημαντικαὶ οἰκονομίαι εἰς τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας.

Ἡ εὐθύνη εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν

Βάσις τῆς πολιτικῆς τῆς ΦΔΕ εἶναι ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν Ἄμυναν τῆς Χώρας, ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν. ἡ ὁποία καὶ καθορίζει τὴν Πολιτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ Κράτους. Κατὰ συνέπειαν ἡ ΦΔΕ θεωρεῖ ὅτι ἡ Πολιτικὴ ἡγεσία ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὰς σχετικὰς μὲ τὰς Ἐνόπλους δυνάμεις εὐθύνας της, ἀπὸ τὰς ὁποίας, διὰ διαφόρους γνωστοὺς λόγους, ἔχει ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ἀποξενωθεῖ.

Ἡ μέχρι σήμερον ἐμπειρία ἀπὸ τὸ ὑπάρχον σύστημα ἀποδεικνύει ὅτι τοῦτο πρέπει ἐπειγόντως νὰ μεταβληθῇ.

Εἰς τὴν ἀποξένωσιν αὐτὴν τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας ἀπὸ τὰς εὐθύνας της ὀφείλεται ἐν πολλοῖς ἡ ἀνάπτυξις ἑνὸς μιλιταριστικοῦ πνεύματος, ξένου πρὸς τὸ ἦθος τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ, ἡ ἐκκόλαψις στρατιωτικῶν ὀργανώσεων καὶ μία γενικωτέρα νοοτροπία «Κράτος ἐν κράτει» ὡρισμένων στρατιωτικῶν ὀργάνων. Ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη μεταβολῶν τινων καὶ εἰς τὴν διοικητικὴν διάρθρωσιν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Διοικητικὴ διάρθρωσις

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὑπὸ τὴν σημερινήν του μορφήν, ἀπετέλεσεν ἕνα μονολιθικὸν ὀργανισμὸν ἰδιαιτέρως δύσκαμπτον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκφύγῃ τοῦ προορισμοῦ του ὡς συντονιστικοῦ ὀργάνου τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων. Λόγῳ δὲ τῆς ἀφορήτου συγκεντρωτικῆς ἁρμοδιότητός του, νὰ μὴ δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς τρεχούσας ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας.

Σημειωτέον ὅτι εἰς ὅσα τῶν ξένων Κρατῶν ἔχει ἱδρυθῇ ΥΕΘΑ τοῦτο ἐνεργεῖ ὡς συντονιστικὸν ὄργανον, τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων ἐξακολουθούντων νὰ διατηροῦν τὴν προτέραν των ἀνεξαρτησίαν.

Καὶ ἡ διάρθρωσις τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. χρήζει ὁμοίως ἀναπροσαρμογῆς. Εἰς τὰ ἄλλα Κράτη τὸ ΓΕΕΘΑ ἀποτελεῖ τὸ συντονιστικὸν ἐπιτελεῖον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Παρ' ἡμῖν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐξειλίχθη εἰς ὑδροκέφαλον ὀργανισμόν, διὰ τῆς ἐπεκτάσεώς του εἰς ξένας πρὸς αὐτὸ ἁρμοδιότητας μετέπεσεν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ εἰς διοικητικὸν ὄργανον μὲ τάσεις συγχωνεύσεως τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἡ παρουσία ξένων

Τὰ κατὰ Πολεμικὸν Ὑπουργεῖον Ἀνώτατα Συμβούλια ἀποτελοῦν τὰ Ἐθνικὰ ὄργανα τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας. Λόγῳ τούτου πρέπει ταῦτα νὰ συγκροτοῦνται κατὰ ἀπολύτως ἐθνικὸν τρόπον καὶ νὰ μὴ εὑρίσκωνται ὑπὸ τὴν οἱανδήποτε ἐπήρειαν μελῶν ἄλλης ἐθνικότητος. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ μόνη Χώρα ἐκ τῶν Κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ, εἰς τὰ Ἀνώτατα Πολεμικὰ Συμβούλια τῆς ὁποίας συμμετέχουσιν ὑποχρεωτικῶς μάλιστα, οἱ ἀρχηγοὶ Ξένων Ἀποστολῶν.

Τὸ μέτρον τοῦτο, τοῦ ὁποίου εἶναι φανερὰ τὰ μειονεκτήματα, πρέπει νὰ παύσῃ ἰσχῦον καὶ παρ' ἡμῖν.

Ὁ Κομματισμὸς

Κατὰ τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας παρὰ τοῦ Συναγερμοῦ, ἐσημειώθησαν πλεῖσται ἐπεμβάσεις πολιτικῶν καὶ παραστρατιωτικῶν ἐπιρροῶν εἰς τὰ διοικητικὰ ζητήματα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Αἱ ἐπεμβάσεις αὐταί, τῶν «σκοτεινῶν δυνάμεων» ἀναφερθεῖσαι καὶ ἀποδειχθεῖσαι ἐπανειλημμένως εἰς τὴν παροῦσαν Βουλὴν ἐδημιούργησαν σοβαρὰς ἀδικίας εἰς βάρος πλείστων Ἀξιωματικῶν. Αἱ ἀδικίαι αὐταί, ἀφοῦ βεβαιωθοῦν κατόπιν ἀκριβοδικαίας ἐρεύνης θὰ ἐπανορθωθοῦν. Καὶ οἱ δημιουργοὶ τῶν ἀδικιῶν θὰ τιμωρηθοῦν.

Μέλημα τῆς ΦΔΕ θὰ εἶναι νὰ ἀποκτήσουν οἱ ἀξιωματικοὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐλευθερίας, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετοῦν ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται. Τὸ Σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, παρὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ ἠθικοῦ ποὺ ἦτο φυσικὸν νὰ ὑποστῇ ἐκ τῆς κρατούσης σήμερον καταστάσεως, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις θ' ἀπαλλαγοῦν τοῦ κομματικοῦ καὶ φατριαστικοῦ πνεύματος καὶ θὰ παραμείνουν αὐστηρῶς ἐθνικαί.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Δὲν ὑπάρχει δυνατότης δημιουργικῆς προσπαθείας ἄνευ ἐνεργοῦ καὶ ἐνθουσιώδους συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ. Μία τέτοια συμμετοχὴ προϋποθέτει συνεργασίαν τοῦ Κράτους μὲ τοὺς πολίτας. Προϋποθέτει Κράτος πλήρως δημοκρατικὸν καὶ λαϊκόν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἔχομεν ἐνώπιόν μας ἔργον μέγα καὶ δυσχερές. Τὸ παρελθὸν μᾶς ἐκληροδότησε θεσμούς, συνηθείας καὶ μεθόδους διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὁποίων θ' ἀγωνισθῶμεν σταθερῶς. Ὑπεράσπισις τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι σημαίνει κατὰ πολὺ ἐκκαθάρισιν τοῦ παρελθόντος. Εἰς γενικὰς γραμμὰς αἱ βασικαὶ κατευθύνσεις τῆς πολιτικῆς μας ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

1ον Ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος

Γενικὴ εἶναι ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ ἰσχῦον Σύνταγμα καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῆς Δεξιᾶς τοῦ 1946 καὶ ψηφισθὲν μόνον κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ 1951, φέρει σοβαρὰ ἴχνη ἀντιδραστικῆς νοοτροπίας καὶ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὰς ἀξιώσεις ποὺ δικαίως ἡ δημοκρατικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ἔχει ἀπὸ ἕνα σύγχρονον Σύνταγμα. Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις θὰ ἐπιδιώξῃ σύμφωνα πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προσαρμογῆς του εἰς τὰς ὑγιεῖς δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς.

2ον Κράτος συγχρονισμένον

Ὁμοίαν ἀνάγκην οὐσιαστικῶν μεταρρυθμίσεων ἔχει ἡ κρατική μας μηχανή. Βυθισμένη εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν δυσκινησίαν τῆς χειροτέρας γραφειοκρατίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον οἱασδήποτε δημιουργικῆς προσπαθείας. Ὁ συγχρονισμὸς τῆς κρατικῆς μηχανῆς καὶ ἡ προσαρμογή της εἰς ἀξιώσεις τῆς ἀποστολῆς τοῦ σημερινοῦ Κράτους ἀποτελεῖ ὅρον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Ἔθνους.

Ἐξ ἄλλου, μὲ τὰς ἀπειραρίθμους «διατυπώσεις» ποὺ ἀπαιτεῖ δι' οἱονδήποτε θέμα μὲ τὴν ἀδυναμίαν της νὰ διεκπεραιώνῃ ταχέως οἱονδήποτε ζήτημα ἡ γραφειοκρατία ταλαιπωρεῖ ἀντὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν πολίτην καὶ τὸν μεταβάλλει εἰς ἐχθρόν, ἀντὶ συνεργάτην τοῦ Κράτους. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπέλθῃ συμφιλίωσις τοῦ πολίτου μὲ τὸ Κράτος, νὰ ἔλθῃ τὸ Κράτος κοντὰ εἰς τὸν λαόν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρέπει :

α) Νὰ καταπολεμηθοῦν αἱ γραφειοκρατικαὶ ἕξεις, νὰ ἀπλουστευθοῦν καὶ διευκολυνθοῦν αἱ συναλλαγαὶ μεταξὺ Κράτους καὶ πολιτῶν.

β) Νὰ θεσπισθῇ ἀποφασιστικὴ ἁρμοδιότης καὶ εὐθύνη ἑκάστου ὑπαλλήλου.

γ) Νὰ διακοπῇ ἡ παλαιὰ παράδοσις κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος εἶναι ὁ σκληρότερος δανειστὴς καὶ ὁ πλέον ἀφερέγγυος ὀφειλέτης.

δ) Νὰ κωδικοποιηθοῦν πάσῃ θυσίᾳ καὶ ν' ἀπλουστευθοῦν οἱ ἑλληνικοὶ νόμοι. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὀλίγας χώρας ὅπου ἡ γνῶσις καὶ κατανόησις τῶν νόμων ἀποτελεῖ ὑπόθεσιν ὀλίγων μεμυημένων. Κάθε πολίτης δικαιοῦται νὰ γνωρίζῃ ποῖος νόμος ἰσχύει καὶ τί ἐπιτάσσει. Ἡ ἐκλαΐκευσις τῶν νόμων εἶναι ἔργον ἀπαραίτητον καὶ εὐχερές.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο θὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀπὸ τὴν Φ.Δ.Ε. ἡ λειτουργία ὅλων τῶν θεσμῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Δικαιοσύνης. Ἀργὴ καὶ πολυδάπανος, μὲ τὸ βάρος ἀπηρχαιωμένων δικονομικῶν κανόνων καὶ ἀντιδημοκρατικῶν διατάξεων τῆς Ποινικῆς δικονομίας ἡ Δικαιοσύνη καταντᾷ ἀπρόσιτος διὰ τὰς λαϊκὰς τάξεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐν τούτοις ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἦθος τῶν δικαστῶν.

3ον Ἐθνικὴ Παιδεία

Βασικὴ ἐπιδίωξις εἰς τὸν τομέα τῆς Παιδείας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ. Ἡ μόρφωσις καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν πνευματικῶν του ὁριζόντων εἶναι ἱερὸν δικαίωμα τοῦ λαοῦ. Ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας του Καὶ καθιστᾷ ἕνα ἕκαστον πολίτην ἱκανώτερον συντελεστὴν τῆς παραγωγικῆς προσπαθείας τοῦ Ἔθνους.

Κατὰ ταῦτα ὁλόκληρον τὸ ἐκπαιδευτικόν μας σύστημα πρέπει νὰ κατευθύνεται πρὸς τὸν μοναδικὸν τοῦτον σκοπὸν νὰ εἶναι χρήσιμον εἰς τὸν λαόν. Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐπιβιώσεων τοῦ πνεύματος τοῦ ψευδοκλασσικισμοῦ ποὺ ὁδηγεῖ εἰς μάθησιν ὀλίγων ἢ πολλῶν «γραμμάτων», πρέπει νὰ τεθῇ μία ὑγιὴς ἀντίληψις τῆς κλασσικῆς μορφώσεως, καθὼς καὶ ἡ φροντὶς διὰ τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν καὶ τὴν ἀνάλογον κατάρτισιν τοῦ πολίτου, καλουμένου νὰ συντείνῃ εἰς τὴν παραγωγικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Παραλλήλως πρέπει νὰ βαδίσῃ ἡ περαιτέρω βελτίωσις καὶ ἐξάπλωσις τῶν ὑποτροφιῶν εἰς ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ὑποβοήθησιν ἐκείνων ἐκ τῶν πτωχῶν πολιτῶν ποὺ ἀποδεικνύονται ἄξιοι διὰ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ γράμματα δι' ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν.

Ἐξυπονοεῖται ὅτι μὲ τὴν κατεύθυνσιν αὐτῆς τῆς Παιδείας συμβαδίζει ἡ ἐπιβολὴ εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ γλωσσικοῦ ὀργάνου τοῦ λαοῦ.

Ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως (σχολικὰ κτίρια κλπ.) καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἀπαραίτητοι ὅροι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν πάσης προσπαθείας εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Τέλος, ἡ φροντὶς τοῦ Κράτους διὰ τὰς τέχνας δὲν πρέπει νὰ εἶναι μία ἁπλῆ φροντὶς Μαικήνα προστατεύοντος τοὺς καλλιτέχνας, ἀλλὰ συστηματικὴ προσπάθεια νὰ φέρῃ τὰς Καλὰς Τέχνας κοντὰ εἰς τὸν λαόν, νὰ ἀναπτύξῃ τὸ καλλιτεχνικὸν αἴσθημά του, δηλαδὴ ν' ἀνεβάσῃ τὸ ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἔθνους.

4ον Κράτος ἐθνικὸν καὶ ὄχι κομματικὸν

Ἄλλοτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διώξεως τῶν ἀντεθνικῶς ἐνεργούντων ὑπαλλήλων καὶ μισθωτῶν ἐν γένει, ἄλλοτε ὑπὸ τὸ πρόσχημα οἰκονομιῶν καὶ ἄλλοτε χωρὶς οὐδὲν πρόσχημα, διεπράχθη σωρεία ἀδικιῶν αἱ ὁποῖαι ἀναμένουν τὴν ἐπανόρθωσίν των. Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις προβαίνει εἰς τὴν ἐπίσημον δήλωσιν ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐρχομένη εἰς τὴν Ἐξουσίαν θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπανόρθωσιν ὅλων τῶν ἀδικιῶν, ζητοῦσα ταυτοχρόνως εὐθύνας ἀπὸ πάντα ἐκ δόλου ἀδικήσαντα.

Ἡ δήλωσις αὐτὴ ἀφορᾷ πάντα τὰ θύματα ἀδικίας, εἴτε στρατιωτικοὶ εἴτε δημόσιοι ὑπάλληλοι, εἴτε ὑπάλληλοι ἐπιχειρήσεων εἶναι. Εἰς αὐτοὺς συμπεριλαμβάνονται, φυσικὰ οἱ τραπεζιτικοὶ ὑπάλληλοι ποὺ ὑπῆρξαν θύματα τοῦ γνωστοῦ πρωτοφανοῦς τραπεζιτικοῦ πραξικοπήματος.

Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἡ ΦΔΕ θὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ Κράτος τὸ κομματικόν του χρῶμα. Ὁλόκληρος ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς θὰ τεθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ. Ἰδιαιτέρως ὅσοι ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἔχουν ἀνάγκην τούτου θὰ διαπαιδαγωγηθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε αἱ σχέσεις των πρὸς τοὺς πολίτας νὰ μὴ ἐμπνέωνται ἀπὸ οἱανδήποτε κομματικὴν ἀντίληψιν. Ὅσοι ἀποδειχθοῦν ἀνεπίδεκτοι βελτιώσεως θὰ ἀποβληθοῦν τῆς ὑπηρεσίας.

5ον Αὐτοδιοίκησις — Ἀποκέντρωσις

Δὲν ὑπάρχει Δημοκρατία ἀξία τοῦ ὀνόματος ὅταν οἱ θεσμοὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως ἐξευτελίζονται καθ' ὃν τρόπον τοῦτο γίνεται καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ἐπὶ Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ ἐν Ἑλλάδι. Κατέστη σήμερον κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν εἶναι δυνατὴ παρὰ ἄν:

α) Ἡ Κρατικὴ παρέμβασις ἡ ὁποία ἐσχάτως μετεβλήθη εἰς καθαρῶς κομματικὴν καὶ ἀφορήτως πιεστικὴν περιορισθῇ εἰς τὸν ἀπαραίτητον διεθνῶς παραδεδεγμένον καὶ ἐντὸς θεμιτῶν ὁρίων ἔλεγχον ἀποφάσεων οὐσιώδους σημασίας.

β) Ἐξασφαλισθοῦν ἐπαρκῶς πόροι εἰς τοὺς Δήμους διὰ νὰ δύνανται νὰ ἀσκήσουν εἰς τὴν πρᾶξιν καὶ ὄχι μόνον θεωρητικῶς δημοτικὴν πολιτικήν,

γ) Μεταβληθοῦν ὡρισμέναι ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας εἰς δημοτικάς, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τοὺς Δήμους καὶ τοὺς δημότας.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο πρέπει ὄχι μόνον νὰ καταργηθῇ ὁ συναγερμικὸς Κῶδιξ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ νέα νομοθετικὰ μέτρα νὰ ληφθοῦν. Παραλλήλως πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ ἡ ἀποκέντρωσις τῶν Κρατικῶν λειτουργιῶν κατὰ τρόπον οὐσιαστικόν. Αὕτη ὀφείλει νὰ στηριχθῇ κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν ἐξ ἀπόψεως ποιότητος ἐπιλογὴν τῶν ἔξω τοῦ Κέντρου ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, συνοδευομένην ὑπὸ ἀναλόγων πλεονεκτημάτων. Τέλος αἱ παρεχόμεναι εἰς τὰς περιφερειακὰς διοικήσεις δικαιοδοσίας πρέπει νὰ εἶνε οὐσιαστικαὶ διὰ νὰ παύσῃ συνωστισμὸς τῶν πολιτῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα.

Εἰς ἄλλας χώρας τοιοῦτο θέαμα μόνον εἰς τὰς θύρας τῶν φωτοποιείων κατὰ τὰς ἐποχὰς στερήσεων παρατηρεῖται.

6ον Ἐκλογικὸν σύστημα

Αὐτὴ αὕτη ἡ βάσις τῶν Κοινοβουλευτικῶν μας θεσμῶν κλονίζεται ὅταν τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἐκλογικὰ συστήματα ποὺ δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ ἐπιτύχουν τὴν καλλιτέραν ἐκπροσώπησιν τῶν Λαϊκῶν ρευμάτων εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ τὴν κατασκευὴν τεχνητῆς πλειοψηφίας. Τὸ Ἐκλογικὸν σύστημα δὲν εἶναι ἁπλῶς θέμα ἐκλογικῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ ζωῆς τῆς Δημοκρατίας. Ἡ Δημοκρατία τίθεται ἐν κινδύνῳ ἀπὸ κάθε καταπίεσιν δι' οἱουδήποτε μέσου ἐπιτυγχανομένην ἑνὸς μεγάλου μέρους τοῦ Λαοῦ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δίδεται ὁ τρόπος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως καὶ ἐκφράσεώς του εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἐπιβάλλεται

α) Νὰ καταδικασθῇ ὡς ὁλοκληρωτικόν, ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον διότι διχάζει ὀξέως τὸ Ἔθνος καὶ Δημοκρατικῶς ἀπαράδεκτον τὸ ἐκλογικὸν σύστημα ποὺ ἐψήφισεν ἡ Συναγερμικὴ Βουλή.

β) Νὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἕνα δίκαιον ἐκλογικὸν σύστημα μεταβληθῇ κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος εἰς Συνταγματικὴν διάταξιν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ διαρκὴς μεταβολή.

γ) Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς δύο ἀπαραβάτους ἀρχάς: Πρῶτον ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια οὐδέποτε θὰ ὑπερβῇ τὸν νομὸν σύμφωνα μὲ τὴν ἐκλογικὴν παράδοσιν. Δεύτερον θὰ προβλέπῃ τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἰσχυρῶν μειοψηφιῶν δηλωτικῶν τῶν λαϊκῶν τάσεων.

Μέχρις οὗ ἕνα τοιοῦτον σύστημα καθιερωθῇ, εἰ δυνατὸν μὲ τὴν συμφωνίαν ὅλων τῶν Κομμάτων, ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, τάσσεται ὑπὲρ τοῦ περισσότερον πληροῦντος τοὺς ἄνω ὅρους συστήματος τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς.

7ον Ὁ Τύπος καὶ ἡ Ἐλευθερία τῆς σκέψεως

Ὅλοι ἀναγνωρίζουν τὴν σημασίαν τῆς λειτουργίας τοῦ Τύπου εἰς τὴν Δημοκρατίαν. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ ἐξ ἴσου πάνδημος ἡ ἀξίωσις ὅπως εἰς τὴν Χώραν μας ἀποκατασταθῇ πλήρως ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου. Ὁ Τύπος διατελεῖ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν πίεσιν:

α) ἐξαιρετικῶν διατάξεων ψηφισθεισῶν διὰ νὰ ἰσχύσουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἀνταρσίας, ὡς τὰ Ψηφίσματα ΛΑ καὶ ΛΒ καθ' ἃ ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος κλπ.

β) Ἄλλων δρακοντείων διατάξεων ποὺ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς συναγερμικῆς Βουλῆς, ὅπως ἡ περὶ ἄρσεως ἀτελείας τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου κλπ,

γ) Παγία νομολογίας δι' ἧς οὐσιαστικῶς ἔχει καταργηθῇ ἡ συνταγματικὴ ἐγγύησις τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων προκειμένου περὶ ἀδικημάτων τοῦ Τύπου.

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ψήφισιν νέου Κώδικος νόμου περὶ Τύπου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ καταργηθῇ πᾶσα ἀνελευθέρα διάταξις καὶ θὰ διευκολυνθῇ ἡ ἄσκησις τῆς ὑψηλῆς λειτουργίας τοῦ Τύπου. Παραλλήλως θ' ἀναζητήσῃ τρόπον ἰδιαιτέρας ἐνισχύσεως τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Παραλλήλως ἡ ΦΔΕ θὰ καταπολεμήσῃ μὲ κάθε μέσον τὸ πνεῦμα μισαλλοδοξίας καὶ πνευματικοῦ σκοταδισμοῦ ποὺ πλήττει καιρίως τὸν τελευταῖον καιρὸν τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως ἐν Ἑλλάδι.

8ον Ἀμνήστευσις

Πᾶς καλόπιστος ἄνθρωπος ἀναγνωρίζει ὅτι, τόσον χρόνον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνταρσίας, καὶ εἰς τὴν αὐγὴν μιᾶς νέας ἱστορικῆς περιόδου, ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ παρελθόντος, ἀπὸ ἀπόψεως ἐκείνων ποὺ παραμένουν εἰς τὰς φυλακὰς ἕνεκα ἀδικημάτων διαπραχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας, εἶναι ἀπαραίτητος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλακισμένων ἐγγίζει τὰς 5.000. Ἀνήκουν εἰς δύο κατηγορίας, τοὺς καταδίκους δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μέχρι τῆς Συμφωνίας τῆς Βάρκιζας καὶ τοὺς καταδίκους δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ μέχρι λήξεως τῆς ἀνταρσίας. Εἰς τοὺς πρώτους δὲν παρεσχέθη οὐδὲ κἂν τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως,

Οἱ πλεῖστοι τῶν τῆς πρώτης κατηγορίας εὑρίσκονται εἰς τὰς Φυλακὰς ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν, ἐκτίσαντες οὕτω ἤδη βαρεῖαν ποινήν. Ἀλλὰ καὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας οἱ κατάδικοι εὑρίσκονται εἰς τὰς Φυλακὰς ἐπὶ ἓξ ἢ καὶ ἑπτὰ ἔτη.

Μέχρι σήμερον πολλοὶ ἀπελύθησαν βάσει τῶν μέτρων εἰρηνεύσεως. Τὰ μέτρα ταῦτα, περιωρισμένα ἐκ τῆς φύσεώς των, ἀνεφέροντο κατὰ τὸ πλεῖστον ἀτομικῶς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν. Εἶναι

τωπισθῇ τὸ σύνολον τῶν περιπτώσεων διὰ γενικοῦ μέτρου.

Δύο ἀντίθετοι ἀπόψεις ὑποστηρίζονται ἐν προκειμένῳ.

Ἡ μία. καθ' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ γενικὴ ἀμνηστία δι' ὅλα τὰ ἀδικήματα. Κατ' αὐτὴν ἔχουν ἤδη ψηφισθῇ ἐπανειλημμένως μέτρα ἀμνηστίας, εἰς δὲ περιοχάς τινας, ὡς ἡ Κρήτη, ἔχει ἤδη τὸ 1947 δοθῇ γενναία ἀμνηστία διὰ τ' ἀδικήματα τῆς κατοχῆς μὲ ἐθνωφελῆ ἀποτελέσματα. Καὶ σήμερον ἡ ἰδέα τῆς γενικῆς ἀμνηστίας ἔχει ὡριμάσει. Κατὰ τὴν ἄλλην ἄποψιν μόνον ἐξατομικευμένα μέτρα πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἐφαρμόζονται.

Ἡ θέσις τῆς Φ.Δ.Ε. εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

α) Τὰ λαμβανόμενα εἰς θέμα, ὡς τὸ τῆς ἀμνηστεύσεως τοῦ παρελθόντος, μέτρα πρέπει νὰ μὴ φέρουν τὸν χαρακτῆρα κομματικῆς δημαγωγίας, ἀλλὰ νὰ ἐπιβληθοῦν εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους.

β) Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀμνηστεύσεως.

γ) Ἡ γενικὴ κατάστασις συντείνει εἰς τὸν μετριασμὸν τῶν ἀνησυχιῶν.

Κατὰ ταῦτα ἡ Φ.Δ.Ε. θὰ μελετήσῃ τὸν ὀρθότερον τρόπον τῆς πλήρους ἀμνηστεύσεως. Ἤδη διατυπώνει ὡς ἄμεσον αἴτημα καὶ διακηρύσσει ὡς γενικὸν μέτρον ποὺ θὰ λάβῃ ὡς Κυβέρνησις τὴν γενικὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς δι' ἅπαντα τὰ ἐν λόγῳ ἀδικήματα διὰ νόμου ἄνευ τῆς διατυπώσεως «δηλώσεως μετανοίας» ἢ ἄλλης.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πέντε χιλιάδες οἰκογένειαι θὰ ἴδουν τοὺς ἰδικούς των ἀποφυλακιζομένους, ἀλλὰ καὶ μὴ δυναμένους νὰ παραβοῦν ἐκ νέου τὸν Ποινικὸν Νόμον, διότι τοῦτο θὰ εἶχε σοβαρὰς δι' αὐτοὺς συνεπείας.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι οὐδὲν μέτρον ἀμνηστεύσεως θὰ περιλάβῃ τὴν ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων ἡγεσία καὶ στελέχωσιν τοῦ Κ.Κ.Ε.

9ον Ἡ Ἐκτόπισις

Ἐξυπονοεῖται ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀπολύσεως ὑπάγονται καὶ ὅσοι διατελοῦν ἐν ἐκτοπίσει βάσει νόμου ψηφισθέντος διὰ νὰ ἰσχύσῃ «διαρκούσης τῆς ἀνταρσίας». Πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν δὲν εἶχον κἂν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὴν ἀνταρσίαν, ἡ δὲ ἐκτόπισίς των ἀνανεοῦται διχως κἂν νὰ ἐπανέλθουν ἐπ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἐξορίας.

Πέραν τούτου, ὁ θεσμὸς τῆς ἐκτοπίσεως ὡς διοικητικοῦ μέτρου, δικαιολογημένου εἰς στιγμὰς ἀνωμαλίας, δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς Δημοκρατίας εἰς περίοδον ὁμαλότητος. Δύναται, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθῇ ὁ Ποινικὸς Νόμος καὶ νὰ θεσπισθοῦν περαιτέρω μέτρα ἀσφαλείας χάριν τῆς προστασίας τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας ἔναντι πάσης παρανόμου ἐπιβουλῆς ὁποθενδήποτε προερχομένης. Ἀλλ' εἰς τοὺς πολίτας πρέπει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ παρέχεται ἡ ἐγγύησις τῆς κρίσεως ὑπὸ Δικαστηρίου, δικάζοντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ποιν. Δικονομίας.

10ον Πιστοποιητικὰ Φρονημάτων

Εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἔχουν ἐκπέσει ὁριστικῶς τὰ λεγόμενα πιστοποιητικὰ Κοινωνικῶν ἢ Ἐθνικῶν Φρονημάτων. Ζητοῦνται προκειμένου περὶ οἱασδήποτε Ὑπηρεσίας ἢ ἐργασίας, ἐκδίδονται κατὰ τρόπον μεροληπτικὸν μέχρι παραφροσύνης, καὶ προϋποθέτουν τὰς πιεστικὰς καὶ ἀχρήστους «δηλώσεις μετανοίας». Μετεβλήθησαν οὕτω εἰς ὄργανα διώξεως παντὸς ἀντιπάλου καὶ προσβάλλουν κατὰ τρόπον ἐθνικῶς ἐπικίνδυνον τὸ πρὸς ἐργασίαν δικαίωμα, Κατέστη ἐπιβεβλημένον νὰ καταργηθοῦν. Ἀλλὰ καὶ περαιτέρω πρέπει ν' ἀπαγορευθῇ ἡ χορήγησις τοιούτου πιστοποιητικοῦ, ἔστω καὶ ἂν ζητηθῇ εἴτε ὑπὸ ἐργοδότου, εἴτε ὑπὸ ἐνδιαφερομένου.

Ἡ Πολιτεία ἔχει βεβαίως δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ προστατεύσῃ τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Δημοκρατία ἀπὸ τὴν διείσδυσιν εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν ἢ ἄλλας θέσεις σχετιζομένας μὲ τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν στοιχείων ποὺ ἐπιδιώκουν τὴν βιαίαν ἀνατροπὴν τῶν θεσμῶν ἢ τὴν βλάβην τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους. Ἀλλ' ὀφείλει.

α) Νὰ προβῇ εἰς στενὸν καὶ συγκεκριμένον προσδιορισμὸν τῆς ἐννοίας τοῦ ἀνατρεπτικοῦ στοιχείου.

β) Νὰ συγκεντρώνῃ κατὰ τρόπον ὑπεύθυνον τὰς σχετικὰς πληροφορίας καὶ

γ) Τὰς πληροφορίας αὐτὰς νὰ θέτῃ ὑπ' ὄψει τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς ἔλεγχον καὶ ἀπόκρουσιν. Μόνον ἔτσι θὰ παύσῃ ὁ πολίτης νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς αὐθαιρέτου κρίσεως οἱουδήποτε κρατικοῦ ὀργάνου.

11ον Νόμιμον Κ. Κ. Ε.

Τὴν πολιτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐν γένει εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος δηλητηριάζει ἡ ἐκτὸς νόμου διατήρησις τοῦ ΚΚΕ.

Τοῦτο ἐτέθη ἐκτὸς νόμου διότι, ὡς λέγει ὁ Α. Ν. 509, ὠργάνωσε τὴν ἀνταρσίαν καὶ ὄχι διὰ λόγους γενικούς, ἀναφερο

μουνισμοῦ. Εἰς τὰς πλείστας δημοκρατικὰς Χώρας λειτουργεῖ νομίμως τὸ Κ. Κ. Σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἡ διατήρησις τοῦ ΚΚΕ ἐκτὸς νόμου χρησιμεύει εἰς μὲν τὸ ΚΚ διὰ νὰ «καμουφλάρεται» καλύτερα, εἰς δὲ τὴν Δεξιὰν διὰ νὰ καθιστᾷ ὕποπτον πάντα ἀντίπαλόν της.

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, ἡ ὁποία δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπωφελῆται συγχύσεων οὔτε νὰ ζημιώνεται ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ὅμως νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ ΚΚΕ νὰ ἐπωφελῆται τῆς παρανομίας του διὰ νὰ ἐκτείνῃ ὑπὸ λεοντῆν, τὴν ἐπιρροήν του, τάσσεται ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τοῦ ΚΚΕ εἰς τὴν νομιμότητα.

Τοῦτο βεβαίως δὲν συνεπάγεται ὅτι, πέραν τῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου κομματικῆς ἐνεργείας, πρέπει νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ οἱαδήποτε δρᾶσις του ἐναντίον τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

12ον Προστασία τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας

Πάντα τὰ μέτρα ποὺ ἐξαγγέλλει ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἀποβλέπουν εἰς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ της νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν πλήρη λειτουργίαν τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν καὶ ὅλας τὰς συνταγματικὰς ἐγγυήσεις τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν. Ἀποβλέπει νὰ δώσῃ οὕτω εἰς τὸν καθένα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζήσῃ ὡς ἐλεύθερος καὶ νομοταγὴς πολίτης.

Τοῦτο δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι ἡ Φ.Δ.Ε. ἔχει μειωμένον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας κατὰ πάσης παρανόμου ἐπιβουλῆς. Πιστεύει ὅμως ὅτι ἀποτελεῖ ἐνίσχυσιν οἱουδήποτε ἐχθροῦ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας ἡ αὐθαίρετος δίωξις τῶν πολιτῶν ἀπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα. Τὸ παρελθὸν ἀπέδειξε ὅτι πάντοτε ὁσάκις ἡ ἐγγύησις τῆς ἀμεροληψίας τῆς τακτικῆς Δικαιοσύνης ἀναστέλλεται, ἡ ἀδικία εἶναι εὔκολος καὶ ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον στρατολόγον τῆς ἀνατροπῆς. Ὅτι πᾶσα δίωξις πολίτου, πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς συγκεκριμένην διάταξιν νόμου, τιμωροῦντος ὄχι ἰδέας ἢ γνώμας ἢ φρονήματα, ἀλλὰ παρανόμους ἐνεργείας. Ἐπιπλέον πιστεύει ὅτι εἰς πάντα πολίτην πρέπει νὰ παρέχωνται αἱ ἐγγυήσεις ποὺ προβλέπει τὸ Σύνταγμα προκειμένου περὶ κατηγορίας δι' οἱονδήποτε ἔγκλημα καὶ δὴ ἡ κρίσις τῆς τακτικῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ ἀντίθεσις τῆς Φ.Δ.Ε., ἡ ὁποία πιστεύει ἀνενδότως εἰς τοὺς δημοκρατικοὺς θεσμούς, πρὸς πάντα ἐπιχειροῦντα νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τὸ καθεστὼς τῆς προτιμήσεώς του, δὲν ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀνατρεπτικὰς ἐνεργείας τοῦ κομμουνισμοῦ ἀλλὰ καὶ παντὸς ὁ ὁποῖος, ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδεολογικὴν σημαίαν, ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ ἐπιβάλῃ δικτατορικὸν καθεστώς.

Διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς Πολιτείας ἔναντι ὅλων, ἀρκεῖ ὁ ἰσχύων ποινικὸς νόμος. Ταυτοχρόνως ὅμως μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων ἀποκαταστάσεως τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀμνηστεύσεως, ἡ Φ.Δ.Ε. θὰ μελετήσῃ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθοῦν καὶ περαιτέρω αἱ ποινικαὶ διατάξεις ποὺ ἀποσκοποῦν εἰς προστασίαν τῆς Ἐθνικῆς καὶ Πολιτικῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων.

Γ΄ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Βασικὸς σκοπὸς τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἶναι ἡ «θεμελίωσις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς δημοκρατίας» εἰς τὴν Χώραν, Καὶ βαθεῖα πίστις ποὺ τὴν ἐμπνέει εἶναι ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἐὰν ἐργασθοῦν συστηματικά, βάσει ἑνὸς ρεαλιστικοῦ προγράμματος, μποροῦν νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι εἰς τὴν Πατρίδα τους. Ἐπομένως πρέπει πρὸ παντὸς νὰ καθορισθῇ ἡ ἄποψις τῆς ΦΔΕ ἐπὶ τοῦ ρόλου τοῦ Κράτους εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν σχέσεων καὶ τῆς ἐν γένει ὀργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

α) Τὸ οἰκονομικὸν σχέδιον

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις πιστεύει ὅτι, διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν οἱ οἰκονομικοὶ σκοποί της (αὔξησις τῆς παραγωγῆς—δημιουργικὴ ἐργασία καὶ εἰσόδημα δι' ὅλους—ἀνερχόμενον βιοτικὸν ἐπίπεδον —κοινωνικὴ ἀσφάλισις), εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποταγοῦν ὅλα τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα εἰς τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου.

Ἡ οἰκονομικὴ προσπάθεια τοῦ Ἔθνους ἀποτελεῖ ἓν ἑνιαῖον σύνολον ποὺ πρέπει νὰ καθορίζεται καὶ διέπεται ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸν Σχέδιον. Τοῦτο χαράσσει γενικοὺς σκοποὺς καὶ συγκεκριμένα κατὰ χρονικὰ διαστήματα προγράμματα. Διὰ τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Σχεδίου καὶ τῶν Προγραμμάτων εἶναι ἀπαραίτητος ὁ σχηματισμὸς κεντρικοῦ ἐπιτελικοῦ ὀργάνου καὶ ἀναλόγων ὀργάνων κατὰ κλάδους. Τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ οὐσιῶδες μέλημα τῆς ΦΔΕ.

Ὁλόκληρος ἡ παραγωγικὴ προσπάθεια τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας θ' ἀναπτύσσεται ἐντὸς τῶν πλαισίων καὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Σχεδίου. Βάσει τοῦ σχεδίου τούτου τὸ Κράτος θὰ ἐλέγχῃ τὸ σύνολον τῆς οἰκονομίας. Ἡ θε-

ἔχει τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὰς μορφὰς «κρατικοῦ παρεμβατισμοῦ» ποὺ ἐγνώρισαν καὶ ἀντιπαθοῦν οἱ Ἕλληνες. Εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ ὅλον πνεῦμα τῆς συνήθους «προστασίας» συνισταμένης εἰς ἐνίσχυσιν ὀλίγων εἰς βάρος τοῦ συνόλου.

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διεύθυνσις τῆς οἰκονομίας, στηριζομένη εἰς ὑγιᾶ οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν κατεύθυνσιν τῶν φορέων τῆς Κρατικῆς ἐξουσίας, ἀποβαίνει οὐσιώδης παράγων ἀναδημιουργίας τῆς Χώρας διότι ἐπιστρατεύει τοὺς πάντας εἰς ὄφελος τοῦ συνόλου.

β) Ὁ ἀνθρώπινος παράγων

Εἰς μίαν τέτοιαν ἐθνικὴν προσπάθειαν, ἡ ὁποία στηρίζεται, ὄχι εἰς τυφλοὺς «νόμους», ἀλλὰ εἰς συνειδητὴν ἐνέργειαν, τεράστιον ρόλον παίζει ὁ ἀνθρώπινος παράγων. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ κινητοποίησις ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ ἑκουσία συνεργασία ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου πρέπει ὅλοι νὰ ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι συμβάλλουν εἰς ἔργον ποὺ σώζει τὴν Χώραν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰδίους καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως πρέπει νὰ κατανικηθῇ ἡ δικαία δυσπιστία τῶν ἐργαζομένων τάξεων πρὸς πᾶσαν πρωτοβουλίαν ἢ διακήρυξιν τοῦ Κράτους. Ἀληθῶς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δὲν ἔπαυσε νὰ γίνεται ἐξακολουθητικῶς λόγος «περὶ θυσιῶν» ὑπὲρ τοῦ συνόλου. Τοῦτο μεταφράζεται εἰς καθήλωσιν ἢ μείωσιν τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων καὶ καταναλωτικὸν ὄργιον τῶν πλουσίων. Ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ συνεργασία τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ἂν μία συνεπὴς φορολογικὴ καὶ κοινωνικὴ πολιτικὴ δὲν θὰ ἀποδείξῃ εἰς τὸν καθένα ὅτι τὸ Κράτος ἔπαυσε νὰ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰ μεγάλα συμφέροντα καὶ τὸ Οἰκονομικόν του Σχέδιον ἀποβλέπει πράγματι εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ.

Ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἐθνικοποιήσεις

Ἡ ἐκτεθεῖσα ἀντίληψις τῆς ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας δὲν ἐπιβάλλει τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς ἰδιοκτησίας ὅλων τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς. Ἀντιθέτως ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ σχεδίου πρέπει νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἡ τοποθέτησις καὶ ἡ τοποθέτησις τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις.

Ἀνήκει τιμὴ εἰς ὅσους δὲν μετέχουν τῆς λιποταξίας τοῦ μεγάλου Κεφαλαίου ἀπὸ τὴν μάχην τῆς Ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας. Καὶ ὀφείλεται ἐνίσχυσις εἰς πάντα ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ καταστῇ χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος συντείνων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς του, εἴτε εἰς τὸν γεωργικὸν εἴτε εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, εἴτε εἰς τὸν τομέα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ ὀφείλεται ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ ἀληθῶς χρησίμου ἐργασίας, περιοριζομένης εἰς λογικὸν κέρδος, ἐν πλήρει σεβασμῷ τῶν ἐργατικῶν καὶ φορολογικῶν νόμων.

Παραλλήλως ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις, φροντίζουσα πρωτίστως νὰ δημιουργήσῃ τὰ κατάλληλα πρὸς τοῦτο ὄργανα, θὰ προβῇ κατὰ στάδια εἰς ἐθνικοποίησιν ἐκείνων μόνον τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον νὰ περιέλθουν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ συνόλου, εἴτε ὑπὸ μορφὴν δημοσίας εἴτε ὑπὸ μορφὴν δημοτικῆς ἢ συνεταιριστικῆς ἰδιοκτησίας.

Τοιαῦται εἶναι :

α) Βασικαὶ ἐπιχειρήσεις ποὺ πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν διὰ τὴν περαιτέρω ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας.

β) Ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων ἐνδείκνυται ἡ ἐθνικοποίησις χάριν τῆς κοινωνικῆς σημασίας ὡς π.χ. τῶν λιπασμάτων ἢ κοινῆς ὠφελείας.

γ) Μοχλοὶ τῆς οἰκονομίας ὡς ἡ πίστις ἢ ὡρισμένοι κλάδοι τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὴν διοίκησιν τῆς μεγάλης παραγωγῆς πρέπει νὰ ἐκφράζεται ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις δι' ἀντιπροσώπων της.

Ἡ Φ.Δ.Ε. πιστεύει ὅτι πᾶσα ἄλλη μικρὰ ἢ μεσαία καὶ μεγάλη ἐπιχείρησις καθὼς καὶ ἡ ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία, ἡ βιοτεχνία καὶ τὸ ἐμπόριον, ὀφείλει νὰ μένῃ ἀδιαταράκτως εἰς χεῖρας τῶν ἰδιωτῶν.

δ) Βιωσιμότης τῆς Ἑλλάδος

Αἱ ἀνωτέρω μεταβολαὶ ἐπιβάλλονται ταυτοχρόνως μὲ τὴν ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὸν ὅλον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τὴν ὅλην μέθοδον ἐνεργείας ποὺ ἠκολουθήθη μέχρι σήμερον, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ὅτι, παρὰ τὰς ἐπιτελεσθείσας προόδους τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Ἕλληνος εἶνε τὸ χαμηλότερον τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ